

des; har hun kun i eet Tilfælde indrømmet, at hun har glemt at tilføre en Straf; men da har hun tilført den straks, da hun blev gjort opmærksom derpaa. Men det staar jo det ærede Medlem frit for at paa-vise, hvilke de to andre Tilfælde er, hvor Fru Bransholm har indrømmet, at hun har glemt at tilføre Straffen til Protokollen.

Foruden alle det ærede Medlems Angreb og Anklager mod Fru Bransholm, er det ærede Medlem under sit Foredrag jo fremkommet med en hel Række ny Sigtelser til højre og venstre mod andre Folk. Jeg tror, at jeg vil kunne gaa ganske kort gennem alt dette. Sigtelser, der foreløbig i alt Fald ikke have andet end Ord fra det ærede Medlem at bygge paa, tror jeg, at man ikke behøver at opholde sig længe ved. Jeg nævner blot det ærede Medlems Angreb paa Broe, der skal være Forstander paa Braaskovgaard, og hans Paastand om, hvad Broe skal have udtalt til en Karl. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Bekendtgørelsen om den ledige Forstanderplads paa „Bøgildgaard“. Det ærede Medlem gik ud fra, at en hvilken som helst Landmand, der vilde melde sig, vilde faa Pladsen. Det vilde selvfølgelig ikke ske. Men naar der til Gaarden hører en Avling, der skal drives gennem Gaarden, er det ganske naturligt, at man prøver sig frem, og ikke det, der er sket i Forstander Møllers Tid, ogsaa fremtidig kan lade sig gøre, at Forstanderen ogsaa driver Gaarden. Men dertil maa han være i Besiddelse af den fornødne Kapital. Selvfølgelig er det dog klart og givet, at der ved Besættelsen vil blive taget Hensyn og i første Række Hensyn til, om den Mand, der har disse rent ydre Betingelser for at kunne drive Gaarden, ogsaa har de rent indre Betingelser for at kunne opdrage Børnene. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor der hyppigt finder Forstanderskifte Sted paa Holsteinsminde. Det kan jeg ikke svare det ærede Medlem paa. Holsteinsminde er ligesom saa mange andre en privat Anstalt. Hvorfor kom Mads Lind og hans Hustru derfra? Ja, hvorfra skal jeg vide det? Det ærede Medlem sagde, at Møller faar ikke Dreng, fordi Brun ikke kan lide ham. Jeg skal blot opholde mig et Øjeblik derved. Det ærede Medlem udtalte, at Brun kunde kun lide dem, der kunde hykle og krybe. Jeg tror, at Assessor Brun kan tage sig den Slags Beskyldninger, naar de blot komme fra det ærede Medlems Mund, meget let. Men jeg synes, at det er et ret stift Stykke, at det ærede Medlem uden at

underbygge sine Beskyldninger med noget som helst Bevis fremkommer overfor en agtet og anset Mand med Insinuationer af den Beskaffenhed. Ligeledes spurgte det ærede Medlem om, hvad der var foretaget i Anledning af nogle Udtalelser fra en Dame paa Linds Børnehjem. Ogsaa det kan jeg gaa let henover, saa længe der ikke foreligger nærmere Oplysninger om, hvad det ærede Medlem sigter til. Lige-saa naar det ærede Medlem taler om, at efter at Undersøgelsen i Flakkebjerg-Sagen var afsluttet, havde der været en ung Mand, der var staaet frem ved et Møde i Rømersgade og havde sagt, at han kunde bevidne, at Mortensen havde benyttet Ris, der havde ligget i Saltlage, for hans Fader havde været Mortensens Leverandør i Ris, og en Gang havde Mortensen sendt en Varepost tilbage, da Risene ikke havde ligget tilstrækkeligt i Saltlage. Jeg tror, at jeg kan gaa meget let hen over det. Hvor kan det ærede Medlem beskyldte sin egen Mortensen for et saadant Raffinement som, at han skulde have en Leverandør i Ris. Man faar jo Forestillinger om Vognmandslæs af Ris, og at det skulde paases, at disse Ris havde ligget tilstrækkeligt i Saltlage, før de brugtes. Det siger det ærede Medlem om sin egen Mortensen. Jeg kan ogsaa gaa let hen over Sammenligningen mellem Ringsted-Sagen og hvad Fru Bransholm har foretaget. Det ærede Medlem sagde, at i Ringsted-Sagen var det fremkommet, at der havde Betjentene og andre givet Arrestanterne Lussinger; der tog Justitsministeren skrappt fat paa dem, nedsatte en Kommission og satte dem under Tiltale. Men Fru Bransholm, som ogsaa havde givet Lussinger, vilde han ikke sætte under Tiltale. Det er jo ganske vidunderligt. Thi det ærede Medlem ved — han har jo selv været med til det og stemt for Loven herom, og saa sent som i Torsdags har han ogsaa sagt, at det er rigtigt —, at Fru Bransholm havde Ret til at udøve Hustugt, og det ærede Medlem kan da ikke mene, at en Politibetjent eller en Arrestforvarer har Ret til at udøve Hustugt overfor dem, som sidde som Arrestanter.

Det ærede Medlem er, som sagt, vred over, at der ikke skal rejses Tiltale mod Fru Bransholm. Jeg kunde ønske at vide, hvilke Overtrædelser det under Forhørene er godtgjort, at hun har gjort sig skyldig i, hvilke Overtrædelser af Love eller hvilke Overtrædelser af de Reglementer, som i Henhold til Børneloven ere blevne udstedte. Vi maa huske paa, at forinden